

Núm. 84

Any XXI

JULIOL 2005

Els Lluïsos d'Horta

CENTRE
PARROQUIAL
D'HORTA

MEMBRE DE LA COORDINADORA D'ENTITATS D'HORTA

SUMARI

Poesia: Viure sense Jesús	2
El nostre Consiliari.....	3
Necrològiques: Lluís Homar Gibert.....	4
Una mica de tot	4
Ergonomia / Notícies	5
Raconet infantil	6
El cel de juny.....	7
Entrevista: Esteve Raurell.....	8
Blancaneu (fotografies).....	10
Excursions: Canàries.....	12
Vida de la Seccions: Esbart	14
Escacs / Tennis de taula	15
Fotografia / Manualitats / VAL.....	16
Teatre.....	17
Aquest món tan nostre	18
Racó dels Lluisos	19

SALUT

- Urgències Mèdiques: 061
- Servei Català de la Salut: 93 403 85 85
- Sanitat Respon: 902 111 444 (24 hores del dia)
- Coordinadors d'Usuaris de la Sanitat: 93 302 41 38

INFORMACIÓ GENERAL

- Atenció Ciutadana: 012
- Departament de Benestar Social: 900 300 500
- Imsero: 91 363 89 09
- Informació Municipal: 010
- Informació Telefònica: 1003
- Telèfon d'Atenció al Consumidor: 012
Resol dubtes, qüestions... i al mateix
temps atén reclamacions dels consumidors

CENTRE PARROQUIAL D'HORTA

Feliu i Codina, 7 i 9
08031 Barcelona
Tel. 93 427 73 27
e-mail: info@lluissoshorta.org
<http://www.lluissoshorta.org>

Han col·laborat en aquest número:

Casals, Quim	Lara, Carmina
Cuevas, Lluís	Penalba, Francesc
Equip Classe de Català	Rimblas, Toni
Equip d'Escacs	Romaní, Joan
Font, Núria	Serra, Dora
Gausachs, Manel	Terradas, Ricard
Homar, Ferran	Terrats, Mossèn Mateu

VIURE SENSE JESÚS?

Sense Jesús, el món em sobra
Sense Jesús, em sento ofegar.
Sense Jesús, la tristor m'arbora
i m'arrenca llàgrimes.
Sols vull plorar!

Sense Jesús, tot es marceix;
tot és Infern i inquietud,
terrible boira mon cor cobreix
amb gust de fel i solitud.

Amb Vós, Jesús, començo el dia
amb un desig suau i feliç,
amb dolça Pau, sana Alegria,
Amor lleial, sense un esquinç.

Viure amb Jesús és Joia i Sort.
Sense Jesús, és viure il·lús.
Seria viure amb la mort
si un jorn no us tingués,
Jesús!

Joan Romaní i Feliu (1966)

MERCERIA

Mercat d'Horta • Tendes G-H • Tel. 93 429 34 35

LA FE COM A RECERCA

Vivim en un món —i em refereixo al nostre món més proper— en el qual sembla que Déu brilla per la seva absència, perquè ja no compta, ja no s'hi compta, ha desaparegut de l'horitzó. És un món que s'ha fet pla, i només es viu i es pensa de sostre per avall. La resta no existeix. Si a aquesta experiència hi afegim els cataclismes naturals i socials i les altres experiències de no-sentit i absurd que sovint i de les maneres més diverses ens toca de viure, els creients potser ens preguntem com el salmista: "on és el nostre Déu?" En aquesta situació, la temptació és tancar la fe en el bagul dels records infantils, o bé recloure-la en el dipòsit de les conviccions, que es redueixen a "crec perquè crec". En definitiva, a privatitzar la fe.

Però també podem viure aquesta situació com una oportunitat. Molts ho creiem així. I això vol dir, en primer lloc, adonar-nos que aquesta situació ens remet a allò que és més fonamental en el terreny religiós, a la qüestió del sentit, encara que sigui d'una manera negativa, pel fet que sembla proclamar la impertinència de la qüestió. Vol dir també, admetre que pot tenir un efecte catàrtic, un efecte de purificació: pot ajudar-nos a esborrar imatges i conceptes tan clars i tan segurs de Déu, que només podrien ser-ne una domesticació: dit en positiu, l'oportunitat d'obrir-nos al Misteri de Déu. I en tercer lloc, aquest procés de purificació no és només conceptual, sinó també existencial: afecta la vivència de les creences, i ens convida a dur a terme el procés pel qual la fe passa de ser pur coneixement racional o certesa sensible a

ser confiança i adhesió a Algú. En aquest sentit l'experiència de l'absència de Déu és l'experiència per la qual tot creient avui ha de passar per provat i madurar la seva fe. Per això s'ha comparat l'actual situació amb "la nit obscura de l'ànima", de la qual parlen els místics. La fe s'ha tornat més obscura, i ja no es pot seguir creient per pura rutina. Només una fe provada és capaç de travessar aquesta nit. Per tant, recerca de Déu en la nit. I, tanmateix, encara que sigui de nit, una llumeta, una intuïció, un pressentiment, és suficient per guiar la recerca. Aquesta constatació de la llum en la nit ens remet a allò que és més fonamental i substancial de la fe cristiana. Hi ha un subsòl ferm, capaç de fonamentar allò que és més agosarat, capaç d'aguantar-ho tot, de resistir, d'esperar: és confiança, creença, crèdit, estar assentat fermament; i, per altra banda, és salvació, salut, plenitud. A partir d'aquesta experiència, que es converteix en un ferm punt de partida, pot haver-hi recerca de Déu en un món que sembla el lloc de la seva absència. Com diu bellament sant Joan de la Creu:

*En la noche dichosa,
en secreto, que nadie me veía,
ni yo miraba cosa,
sin otra luz ni guía
sino la que en el corazón ardía.*

Aquesta me guiaba
más cierto que la luz del mediodía,
adonde me esperaba
quien yo bien me sabía.

Mateu Terrats i Oliver

JH O R U S

JOIERIA - RELLOTGERIA

Lisboa, 3-5 – Telèfon 93 357 65 54 – 08032 BARCELONA

Qualsevol pot enfadar-se; això és molt senzill. Però enfadar-se amb la persona adequada, en el grau exacte, en el moment oportú, amb el propòsit just i de la manera correcta..., això certament no resulta tan senzill.

**Aristòtil,
"Ètica Nicomaco"**

NECROLÒGIQUES

En Lluís Homar i Gibert és el nou company i soci d'aquesta Casa que ens diu adéu, fins al Cel.

El trobarem a faltar perquè ens acompanyava a totes les excursions i, sobretot, ens acompanyava en les representacions teatrals dels Pastorets (era l'entranyable Avi) i en les festes de Sant Lluís, sempre a punt d'interpretar el paper que li volguessin donar. En aquesta casa hi ha hagut sempre una família extensa d'Homar. Hem de donar el nostre més sentit condol a l'esposa Xiti, als seus fills i néts i als germans i nebots que tots el ploren. També el plorem els amics. Descansa en pau, Lluís.

Dora Serra

Aquest viatge entranyable a Canàries amb tot el grup excursionista dels Lluísos ha tingut una repercussió dolorosa amb la mort sobtada del nostre amic Lluís a Puerto de la Cruz, quan estava a punt per seguir ruta al nostre costat. El Lluís Homar ens ha deixat, sobtadament, per sempre més aquí a la terra. Ha tornat a la Casa del Pare. Descansa en pau, Lluís, i prega ara tu per tots nosaltres. El nostre més ferm condol i adhesió a la seva esposa Xiti, fills, néts, germans i família en general. Gràcies, Xiti, pel teu gran testimoni d'acceptació cristiana. La nostra profunda admiració. Saps que estem al teu costat, però tal com molt bé deia la nostra Carne: la vida segueix i hem de seguir el nostre camí. El Lluís ja ha pagat el seu tribut per haver viscut... i ara descansa en pau.

Lluís Cuevas i Garcia

Aquesta fotografia es l'última que s'ha fet al nostre amic Lluís, al costat de la seva dona, la Xiti.

UNA MICA DE TOT

LLIÇÓ DE CATALÀ

COMPLET I COMPLERT. Cal distingir entre l'adjectiu **complet** **-a** i la forma verbal **complert** **-a**.

Amb la forma verbal *complert* **-a** (del verb *complir*) podem fer frases com aquestes:

- S'ha complert el termini per a la inscripció;
- aquesta entitat ha complert trenta anys;
- una il·lusió complerta.

Pel que fa a **complet** **-a**, hem de tenir en compte que ve del verb *completar* i significa "que conté tots els elements"; així hem de dir:

- una col·lecció completa (i no complerta),
- un repertori complet (i no complert) i
- un cotxe molt complet (i no complert).

INFLIGIR I INFRINGIR. Aquests verbs s'assemblen molt formalment, però tenen significats ben diferents. **Infligir** vol dir "aplicar una pena a algú":

- Li va infligir un càstig molt sever pel seu comportament;
- La pena que va infligir al noi va ser pintar la paret on havia fet un grafit.

En canvi, **infringir** significa "transgredir un pacte, una llei, una norma, etc.":

- Els veïns opinen que la resolució de l'Ajuntament infringeix els pactes sobre zones verdes;
- Els conductors que sobrepassen els límits de velocitat infringeixen les normes de circulació.

Secretaria de Política Lingüística

REFRANYS CATALANS

Qui mal no fa, mal no pensa.

Quan se'n va el diner, molts amics el segueixen.

Qui molt s'abaixa, el cul ensenya.

Qui té amics, té fatics.

Qui pren un coix per company, coixeja ja al cap de l'any.

Si amb gent dolenta vas, el que ells fan també ho faràs.

Tothom vol la justícia, però no per a casa seva.

Si vols de l'amic provar la voluntat, fingeix necessitat.

Saviesa Popular

ERGONOMIA

LA SALUT I L'ORDINADOR

Quan treballem moltes hores davant d'un ordinador és molt important adoptar una postura adequada i mantenir una bona distribució del nostre espai de treball.

CONSELLS. Heus ací uns quants consells essencials que ens ajudaran a evitar els problemes de salut que es poden derivar d'una mala col·locació davant l'ordinador:

- Col·loqueu la pantalla i el teclat a sobre de la taula, no a l'ala, ja que no té prou fondària, de manera que us pugueu asseure i treballar frontalment als equips.
- Situeu el teclat, amb les "potetes" abaixades, a 10 cm del cantell de la taula, de manera que els canells i part de l'avantbraç reposin a la taula.

- Ajusteu l'alçada i la profunditat del seient i la inclinació del respall a la posició que us sigui més còmoda.
- Si heu d'introduir dades a l'ordinador, feu servir un faristol i col·loqueu-lo al costat de la pantalla.
- Col·loqueu el ratolí al costat del teclat i procureu fer-lo servir amb les dues mans, alternant-ne l'ús cada hora.
- Eviteu l'acumulació de papers a sobre de la taula, guardeu els documents que no utilitzeu als armaris i les prestatgeries i reserveu les zones més accessibles de la taula per treballar.
- Fixeu el fons de pantalla clar amb els caràcters foscos i ajusteu el contrast i la lluminositat. Eviteu els enlluernaments directes i els reflexos.

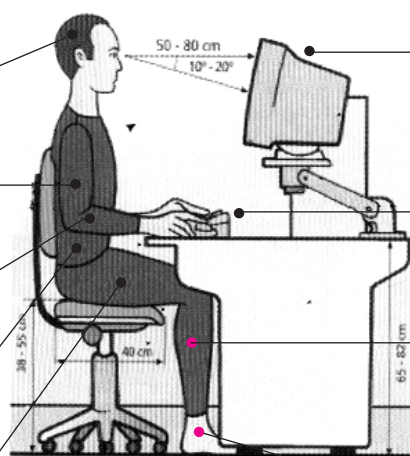
El cap dret i les espatlles relaxades

Avantbraços i braços a una mica més de 90°

Avantbraços, canells i mans, en línia recta

Cuixes i esquena, a una mica més de 90°

Cames i cuixes, a una mica més de 90°

Vora superior del monitor, per sota del nivell dels ulls

Ratolí i dispositius d'entrada, propers al teclat

Amplitud entre el cantell del seient i els genolls

Els peus, tocant a terra o col·locats a sobre d'un reposapeus

NOTÍCIES

LA CORAL HORTA

La Coral Horta ens ha visitat.

Dintre de les moltes actuacions que han fet i fan aquest any per a celebrar el seu 25è aniversari hi ha hagut una cantada en la nostra sala de teatre que ha tingut molt bona acollida. Una nit lírica que no oblidarem.

Felicitats, cantaires d'Horta!

Dora Serra

RACONET INFANTIL

SUMA RÀPIDA (3)

Efecte: Després que un espectador ha dit un número de quatre xifres, es deixa espai per posar 4 sumands més i es posa un resultat. Dos espectadors més diuen dos números (de 4 xifres) i el mag n'escrui dos sumands més, molt ràpidament, al fer la suma es comprova que com a resultat dóna el que ja s'havia posat amb antelació.

Secret: (tenint la precaució que el primer número que diguin, acabi en una xifra més alta de dos, és facilíssim). **Nota:** Si el primer número que diuen acaba en 0 o 1, se'n fa dir un altre a un altre espectador i es fa un comentari de l'estil: "Com poden veure no sempre es diu el mateix número..."

Exemple: 4298 4298 (primer número dit per un espectador).
 3547 (Número dit per un altre espectador) Li direm A
 2809 (Número dit per un altre espectador) Li direm B
 6452 (Posat pel mag, complementari de 9 del A, serà A')
+ + 7190 (Posat pel mag, complementari de 9 del B, serà B')

24296* 24296

* Noteu que és el mateix número que a dalt, restant-ne 2 a l'última xifra i posant aquest dos al davant de tot.

A i A' sumats donen 9 i el mateix passa amb B i B' aquí resideix el truc, quan el mag posa els seus dos números l'únic que ha de fer és el càlcul mental fins arribar a 9.

CONTROL DEL MAG

Gag molt conegut: Es posen quatre preguntes i a la vegada que es va comentant que no se sap la resposta, es contesten de manera correcta.

1.- Fes aquestes operacions:

$9 \times 1 =$	9
$9 \times 2 =$	1 8
$9 \times 3 =$	2 7
$9 \times 4 =$	3 6
$9 \times 5 =$	4 5
$9 \times 6 =$	5 4
$9 \times 7 =$	6 3
$9 \times 8 =$	7 2
$9 \times 9 =$	8 1

La primera vegada es compten verticalment de dalt a baix quantes operacions s'han de fer, i després com a norma de tot examen en acabar-lo s'ha de repassar i es tornen a comptar, però ara de baix a dalt quantes operacions s'han de fer, corroborant que ens havíem descomptat a la 1a vegada. La pregunta ja està resolta.

2.- Dibuixa un cercle. Es comenta que no se'n té ni idea i que segur que en aquesta pregunta es traurà un 0 com una catedral, a la vegada que es dibuixa un zero.

3.- Assenyala les diagonals d'aquesta figura.

4.- Tot mag ha de tenir coneixements d'anglès. Escriu NAS en anglès.
Es fa un comentari que demostrï ignorància i s'escriu:
NO SE

Ferran Homar

JOCS INFANTILS

Ara, a l'estiu, que hi ha tan de temps lliure, podríem fer jocs. Us en presentem alguns:

- Fer activitats. En grups de 6 o 7, com si fos un espectacle. Es podem fer anuncis, acudits, teatre, cançons i muntar algun grup musical. (Fer-se els instruments amb pots, caixes...)
- Asseguts en cercle: passar-se un objecte amb la cara — una peça de fruita, per exemple.

A qui li caigui fer-li explicar un acudit, cantar una cançó, recitar un poema, beure un glop de vi...

- La frase màgica: Cadascú diu una paraula i es van afegint una rera l'altra, intentant fer una frase amb gràcia (i sentit!)

- Cadascú del grup s'identifica amb el so d'un animal. S'hi juga com al pare carbasser (més o menys).

Carmina Lara

EL CEL DE JUNY

Per observar el cel del mes de juny, ens ajudarà força la carta del cel que adjuntem, que correspon al cel vist des d'una latitud de 40° N, vàlid per a la península Ibèrica, o la franja central d'EE.UU. Per fer-ho bé, hem de situar-nos la carta per sobre dels nostres caps, i fent coincidir els punts cardinals amb els del cel.

Com molts ja sabreu, el nord l'haurem de cercar localitzant l'estrella polar dins la constel·lació de l'Ossa Menor. El conegut "Carro" situat dins la constel·lació de l'Ossa Major i que estarà força enlairat a primera hora del vespre, ens ajudarà a trobar l'Ossa Menor.

Cap a l'oest, localitzarem Règulo, dins la falç o interrogant que fan el cap i la part del davant de la constel·lació del Lleó. Però les dues estrelles que destacaran força per la seva magnitud, seran: Artur, de la constel·lació del Bover (el qui estirava el carro), i Espiga, de la constel·lació de Verge.

Aquestes dues estrelles les podrem trobar projectant una línia corba imaginària, des de la que fan les estrelles del mànec del "Carro".

A la vora del Bover tenim la corona i, més cap a l'est, l'Hèrcules, que no disposen d'estrelles destacables per la seva magnitud. Però cap al sud-est, es veurà Antares, estrella vermellosa a simple vista de la constel·lació d'Escorpió, que contrastarà amb la blancor de l'estrella Vega de la constel·lació de Lira situada cap al nord-est.

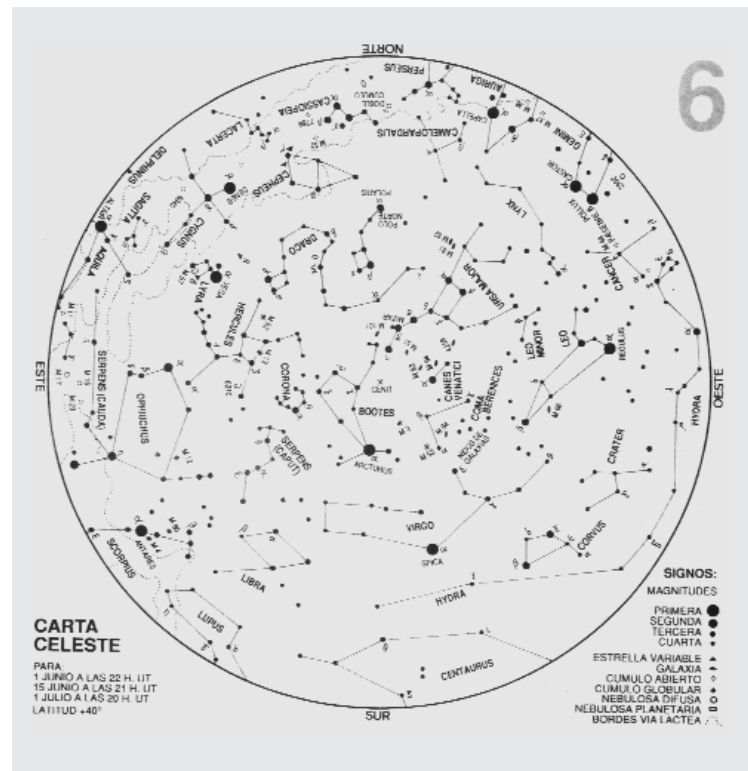
Vega, juntament amb Deneb (Cigne) i Altair (Àguila), formen el famós triangle d'estiu.

Cap al nord-est destaquen tres estrelles de primera magnitud: Càstor i Pòlux (Bessons) i Capella (Auriga), però costarà de veure-les per la proximitat del sol, i perquè estaran molt a prop de l'horitzó.

Com a observació planetària hem d'esmentar que a primers de juny encara podrem

gaudir de la presència de Júpiter i Mercuri cap al nord-oest molt a prop de l'horitzó i a primera hora del vespre. Durant el mes de juny Mart es localitzarà a prop de l'horitzó est vora Antares i el dia 6 la Lluna Plena, Mart i Antares faran un bon conjunt, per la proximitat entre ells.

Esperem que feu unes bones observacions, i recordeu que per fer-les adequadament heu d'allunyar-vos el més possible dels focus de llum (contaminació lumínica), de les ciutats o pobles. La llum de les estrelles només destaca en un cel ben negre i sense llum.

Flors Dante

Gremi de Floristes
de Catalunya
SOCI N.º 664

C/. Dante Alighieri, 73
Tel. 93 429 95 45
08032 BARCELONA

E-mail: FlorsDante@hotmail.com

SOCI N.º 1778

Quan, per culpa
dels anys, no puguis
córrer, trota.
Quan no puguis
trotar, camina.
Quan no puguis
caminar, fes servir
un bastó.
Però no t'aturis mai!

**Mare Teresa
de Calcuta**

ESTEVE RAURELL I CLOT
Soci núm. 66. Nascut el 6-8-1918

Avui entrevistem un soci antic que ja viu molt tranquil en una residència, al costat de l'esposa, la Rosa, tot dos fills d'Horta, amb seixanta anys de vida matrimonial i setanta de coneixença que quan es miren encara els espurnegen els ulls i una rialla estira els seus llavis. L'Esteve ens explica que va néixer al passeig de Fabra i Puig nº 365.

Esteve: Ara porta el nom d'aquest carrer fins i tot la Rambla de Sant Andreu.

Dora: No l'entenc bé. Què vol dir?

Esteve: La plaça Virrei Amat era el punt de partició. De la plaça cap a Horta era passeig de Fabra i Puig, que acabava més o menys on ara hi ha la plaça Castelao, on hi havia una casa de pagès amb els seus horts: can Sabadell.

Dora: ... i de Virrei Amat en avall...

Esteve: ... era la rambla de Sant Andreu, la qual traspassava la via del tren de la Meridiana i arribava fins al carrer de Sant Andreu.

Dora: Encara recordo aquest pas de vies sense soterrar.

Esteve: Hi havia una barrera que ningú no respectava, ni els carros. (De cotxes, no en passaven, en la meva infantesa.)

Dora: Horta i el seu entorn era com un poble de muntanya. Ara som el barri caòtic d'una gran ciutat.

Esteve: La casa on vaig néixer era vivenda i botiga. Els avis i els pares hi venien de tot: des de roba, betes i fils, queviures i petards. En deien a can Santa.

Dora: Quin nom més devot! Per què li deien a can Santa?

Esteve: Suposo que se'l va guanyar l'avi, aquest nom. Anava molt a l'església i sempre resava agenollat i fins i tot besava el terra.

Dora: Com el Sant Pare quan visitava un país.

Esteve: L'avi ho feia cada dia. També acudia a les cases on hi havia un difunt i s'oferia per a vestir-lo. No hi havia el servei de funerària

tal com està muntat avui dia. La gent s'organitzava d'una altra manera. En definitiva, l'avi era un home bastant estrany.

Dora: Doncs deixem-lo amb les seves rareses i parlem del nét, o sia, de vostè, l'Esteve. Què en recorda, dels anys d'escola?

Esteve: Als cinc anys vaig començar a anar als Hermanos d'Horta. M'hi acompanyava cada matí mossèn Josep Cerdà, que era un seminarista. Pujàvem riera amunt, cap al carrer Chapí. Em quedava a dinar al col·legi. A la tarda baixava sol, en companyia d'altres noiets que també vivien per aquesta zona de Santa Eulàlia.

Dora: Per la riera sempre passava un reguerol d'aigua.

Esteve: Sí. Era l'aigua bruta dels safareigs de les bugaderes i la de les fàbriques de pells, les adobaries. Prop de can Sabadell hi havia la fàbrica de can Valls i la de can Salvà. El difícil era quan plovia, que en baixava tanta, d'aigua, que ens calia anar a buscar el tramvia pel passeig de Maragall.

Dora: Quant us costava el passeig en tramvia?

Esteve: Cinc cèntims!

Dora: Manoi! Quatre viatges per anar a l'escola sense mullar-se els peus!

Esteve: Dos viatges només, perquè em quedava a dinar a l'escola. Érem pocs els que ens hi quedàvem: vuit o deu el màxim. L'escola li costava al pare deu pessetes al mes amb dinar inclòs. Bé, el primer plat només, perquè el segon ens el portàvem de casa. Això va durar pocs anys perquè el 1932, en declarar-se la República, ens van pujar el preu a dotze pessetes mensuals. El pare ho va trobar excessiu i ens va fer plegar d'escola... i cap a treballar!

Dora: Però si vostè només tenia dotze anys!

Esteve: I tants d'altres nois i noies que treballaven ja en aquesta edat.

Dora: On el posaren a treballar?

Esteve: A can Mayol, a l'obrador.

Dora: Quin ofici més dolç! Així que vostè és pastisser?

Esteve: Això volia jo, però la senyora Conxa em va voler a la botiga, a vendre, al seu costat. Hi vaig estar fins que em vaig casar.

Dora: I potser va ser a la botiga on va conèixer la Rosa. Ella venia a comprar i vostè l'atenia... es miraven... somreien... i, oh Cupido! La seva sageta amorosa els va traspasar el cor!

Esteve: Ho expliques molt poèticament, però és la realitat, sense sageta ni déu Cupido. Ens vam casar l'any 1945. Tinguérem un noia, la M. Rosa, a l'any just, i un altre any i nasqué el noi, l'Agustí. De la M. Rosa nasqueren la Marta i la Laura, i de l'Agustí, en David, aquell que ja és pare d'una nena, l'Aida, la nostra primera besneta.

Dora: Manoi, hem fet passar els anys molt de pressa. Parem la màquina del temps i parlem de la joventut, si us plau.

Esteve: La joventut va ser l'època més negra de la meua vida. L'any 1936, quan jo tenia divuit anys acabats de complir, em mobilitzen per a fer de soldat. Sóc de la lleva del 39. Em fan fer la instrucció i estudiar tàctiques de guerra. Quan comença la famosa batalla de l'Ebre, m'envien al front amb un uniforme esparracat i una escopeta fabricada a Txecoslovàquia i un munt de bales sortides d'un fàbrica d'Espanya que no encaixaven en el percussor, de la qual cosa es dedueix que no vaig tirar ni un sol tret. Així que en vaig tenir ocasió, em vaig escapar d'aquell caos i em vaig amagar en una barraca de pastors, allà perdut a la serra de Cavalls. Em vaig encomanar a Déu i em vaig disposar a ben morir. Em van trobar uns soldats del bàndol franquista, em van fer presoner i ja em tens amb centenars de companys de desgràcia dalt d'un tren que ens condueix durant sis dies per la península Ibèrica, en un vagó de càrrega d'on no podíem sortir ni a fer les necessitats. Un parell de cops al dia o nit, ens donaven una llesca de pa i una llauna de sardines. Mig morts de gana i bruts i plens de poll, vam arribar a Segòvia i d'allí cap a Aranda de Duero, en un camp de concentració. Quatre mesos i mig m'hi vaig estar! Encara puc dir que vaig ser dels afortunats.

Dora: *I tant que ho pot dir! Hi va haver homes que s'hi van tirar dos anys i més i tot...*

Esteve: Malgrat tantes misèries, encara teníem humor de riure i d'organitzar gatzara. Èrem joves i les ganes de viure fan que t'adaptis a qualsevol situació. Fèiem representacions teatrals, cantàvem, sempre hi havia qui s'inventava acudits. Fins vam representar una òpera. Fins venien capellans a fer-nos exercicis espirituals (quins exercicis, Mare de Déu!) i a cantar el *Cara al sol* cada dos per tres. Un dia me'n va passar una de sonada.

Dora: *Què li va passar?*

Esteve: M'estava assecant al sol després que ens havíem ruixat amb una mànega per treure'ns els polls i m'entretenia a escriure el meu nom amb un bastonet. Les meves inicials: ERC. Va acostar-se un guardià i em

digué: "¿Qué escribes, maldita sea! ¡Esquerra Republicana de Catalunya! ¡Hijo de p...!" "¡Oh, no! ¡Estoy escribiendo mis iniciales: Esteban Raurell Clot!" Em va clavar una forta clatellada i, per sort, no va passar res més. L'havia ben astorat amb la meua resposta. Vaig estar de sort.

Dora: *Ja ho pot ben dir. Com s'ho va fer per tornar a casa al cap de quatre mesos?*

Esteve: Gràcies a la intervenció del senyor Mayol, que em va avalar. La seva firma i la d'uns altres senyors d'Horta van ser suficients per a treure'm d'aquell caos.

Dora: *Tot va bé si acaba bé, no li sembla?*

Esteve: Vaig arribar a casa i ni el pare em coneixia! Torno a treballar a can Mayol fins que, un cop casat, i per vicissituds de la vida, m'he de posar al front del taller de ferros del meu sogre que tenia al carrer Jerez, davant d'on ara hi ha la deixalleria. Vam treballar dur i afortunadament mai ens va faltar la feina. Avui dia ja tot són pisos on abans hi havia cases i tallers.

Dora: *Escolti'm. No m'ha parlat ni mica dels Lluïsos.*

Esteve: No he fet altra cosa que col·laborar com a soci. M'he dedicat sempre a la feina i a la família, tant a la banda Raurell com a la dels Payerol, la de la dona. Vam fer soci l'Agustí, el noi, perquè hi tenia tirada i amics. Quan el noi es va casar va dir-me que el donés de baixa, ja que ell no col·laborava gens. L'únic que vaig fer va ser canviar el nom del fill pel meu. El representant de la Junta m'ho va acceptar i em va respectar el número de soci que tenia el noi.

Dora: *I mai no ha fet teatre ni ballat danses populars ni jugat a cap esport?*

Esteve: De jove feia teatre al Centre Parroquial de Santa Eulàlia. Aquelles obres castellanques que editaven els Salesians en les quals no hi sortien dones. Vaig practicar tant el castellà, que des d'aleshores només parlo català. Ho sento, però sóc un col·laborador passiu. M'agrada fer d'espectador i m'agrada conèixer el que es fa en aquesta Casa. Ho trobo molt bé i sempre us faré costat. Això sí: com a espectador.

Dora: *Doncs bé, que per molts anys ens pugui fer costat, tant vostè com la seva esposa, la Rosa. Avui, però, gràcies a aquesta entrevista, és soci actiu. Les seves històries, les seves pàgines viscudes, ens el fan més amic.*

Dora Serra

BLANCANEUS I ELS SET NANS

EXCURSIONS

A CANÀRIES, AL TEIDE... i LLUÍS HOMAR al CEL!

Canàries, del 15 al 25 de maig del 2005

DIUMENGE dia 15. Sortida de 48 viatgers pre-disposats a passar 10 dies a les illes de TENERIFE i LANZAROTE. Estem instal·lats a Puerto de la Cruz. És el poble més petit de Canàries: 8,7 km². El 90% del Municipi està reservat al vianant.

DILLUNS dia 16. Matí. Coneixem el Valle de La Orotava. Ens acostem a les Canyades del Teide, a la gran caldera; impressionant. El sostre d'Espanya. Paisatge lunar. L'última erupció es va produir el 1798 i va durar 90 dies. Guancho significa habitant de Tenerife, i van ésser els barbarescs els fundadors de l'illa fa de 3.500 a 4.000 anys. Estem encerclats de volcans: Teide, Pico Viejo, Rajada, Mostaza, Blanca... Arribem al peu del telefèric i pugem a la l'alçària màxima de 3.550 metres. L'espectacle és indescriptible. De lluny, les illes de Gran Canaria, La Palma, La Gomera, Hierro. Per uns moments l'expedició d'Horta podíem presumir de ser els més enlairats de tot l'estat.

DIMARTS dia 17. A les 9.30, amb el trenet turístic anem al Loro Parque. Digne de visitar: animals, jardins, espectacles, el show de lleons marins, dofins, lloros, naturavisió. A la tarda anem al nord oriental de l'illa fins a Punta Hidalgo. Passem per La Matanza, Tacoronte, Valle de Guerra.

DIMECRES dia 18. Cap al poble de La Orotava, és el municipi més gran dels 32 de l'illa. Arribem a la Plaça de l'Ajuntament i tenim la sort de conèixer l'artista Ezequiel de León; està fent la catifa de Corpus de 930 m² i la treballa només amb sorra i pols de pedres volcàniques. Visitem la "casa de los balcones". Entrem a la Casa Lercaro. Església de la Concepció del 1705. El barroc i mudèjar és característic a Canàries que té tradició artesana. El guia ens porta a visitar una platanera i ens informa del procés del plàtan i de la platanera que només viu de 12 a 18 mesos i ella sola es reproduïx. Dinem a Garachico. Garachico la va fundar Cristóbal de Ponte l'any 1496 i va ser el port comercial més important de Tenerife. Tota la població va ésser destruïda l'any 1706 per una erupció volcànica que va sepultar tot Garachico sota la lava. Ara, tot el poble és nou, una costa de 6 km i piscines naturals. Visitem Icod de los Vinos i el seu "drago" gegant mil·lenari amb més de 3.000 anys.

DIJOUS dia 19. Anem cap el sud de l'illa. Visitem la Basílica de la Mare de Déu de la Candelaria patrona de Canàries. Seguim camí i parem a la platja de Médano, a la Granadilla. A continuació, fem un tomb turístic amb la "guagua" per la zona "mal engendradora", Playa de las Américas de la Costa

Adeje, Playa de los Cristianos... Permeteu-me un bon consell gratuït: no aneu mai a visitar-la. No dic pas el mateix de la Costa Arona que ha tingut millor gestació. És més tranquil·la i més cuidada. En el port veiem el vaixell últim més ràpid del món: és un trimarà que navega a 80 km hora. A les 14 dinem a les Bodegas de Vi Cumbres de Abona, a la població d'Arico.

DIVENDRES dia 20. A les 9.25 hores, al carrer, camí de l'autocar, el nostre Lluís Homar cau a terra de manera fulminant. La ràpida intervenció ha fet que una UVI mòbil el traslladés a l'hospital de Puerto de la Cruz. Commocio general. A les 10.15, amb gran tristot, hem seguit la ruta cap La Laguna. En el camí tots hem pregat per la recuperació del nostre benvolgut Lluís.

La Laguna va ésser la primera ciutat construïda a Tenerife. El seu casc antic ha estat declarat patrimoni de la humanitat. Fem un ample recorregut a peu per la ciutat. Arribem al Mirador del Pico del Inglés. D'allí s'oviren les illes de Gran Canària i La Palma i, al fons, el majestuós Teide. Tot el camí és ple de brucs que cobreixen amb les branques tot l'ample de la carretera.

DISSABTE dia 21. Estem segurs que en Lluís voldria que tot seguís tal com estava planificat. Per tant, a les 9.10 hores anem a visitar Santa Cruz de Tenerife, capital de l'illa i de la província integrada també per les illes de La Gomera, El Hierro i La Palma. Visitem la ciutat. Als habitants de Santa Cruz se'ls anomena "chicharreros" amb motiu dels molts pescadors de "chicharros". Platja de Las Teresitas (sorra portada del desert del Sàhara). Són les 12 en punt; el Pepe Huguet parla amb la Xiti; observem que la cara se li transforma, el que no desitjàvem saber, s'ha fet realitat. El Lluís Homar ens ha deixat per sempre més aquí a la terra, ha tornat a la Casa del Pare. Descansa en pau, Lluís, i prega ara tu per tots nosaltres. A les 19 hores hem assistit a la missa a l'església de Nostra Senyora de la Penya de França amb una menció especial dedicada a l'amic Lluís en nom de tot el Centre Parroquial d'Horta.

DIUMENGE dia 22. Sortida cap a Lanzarote. L'alegria diària que tots teníem havia desaparegut... Aterrem a l'aeroport de Lanzarote. La "guagua" ens porta al mercadillo de Teguiuse a fer compres i després al nou Hotel Teguiuse Playa. A la tarda fem visita cultural al Castell de San José i turística a Arrecife, capital de Lanzarote. Tot el centre comercial està situat a Arrecife. Lanzarote viu del turisme. No hi ha tanques publicitàries exteriors en tota l'illa.

DILLUNS dia 23. Avui ens han portat a visitar la Cueva de los Verdes. És un tub volcànic situat a 50 metres sota terra que es va formar per les erupcions del volcà de la Corona fa uns 3.500 anys. Espectacle únic,

digne de veure'l. Nombrosos racons plens de lava solidificada de diferents coloracions de la roca. És un tub o canó volcànic d'interès geològic mundial. Hem fet més de 2 km de camí sota terra. La segona visita: Los Jameos del Agua. És el mateix tub volcànic de la Cueva de los Verdes condicionat pel l'artista César Manrique. La paraula jameo prové de l'antiga llengua aborigen i vol dir la vacuitat produïda en enderrocar-se el sostre d'una cova o balma volcànica. A l'estany d'aigua salada es poden contemplar els molts petits crancs, cecs i albins, que, encara avui, ningú sap com han arribat aquí. Hem entrat a la Casa de los Volcanes; és un centre científic d'àmbit internacional destinat a l'estudi de la volcanologia. La tercera visita: Mirador del Río situat al nord de l'illa, a 480 metres d'altura. Decoració feta també pel César Manrique. Una vista ens mostra l'illa de La Graciosa, denominada afectuosament "archipiélago chinijo", i comprèn també les illes de Montaña Clara i Alegranza. Seguidament la quarta visita és al Jardín de los Cactus. A la tarda, visita cultural al museu dels cetacis i passejada per les platges de Puerto Calero y Puerto del Carmen.

DIMARTS dia 24. Anem a visitar les Montañas del Fuego al Parque Nacional de Timanfaya. Té 51 km². Les instal·lacions també les va dissenyar César Manrique l'any 1974. Les erupcions van començar a l'any 1730 i van acabar el 1736. La terra bullia a 800°. L'últim volcà en erupció va ésser l'any 1824 a l'Isote de Hilario. Hem fet una molt llarga passejada en camell (dromedaris). Ha estat molt divertida. Seguidament vam anar al volcà El Golfo i als penya-segats de Los Hervideros. Finalment, una visita a una Bodega de La Geria i, a la tarda, a la que va ser la casa de César Manrique que la va construir en part dins d'un tub volcànic sota terra, tota ella tan original i moderna com la mà de l'artista. Finalment, cap a l'hotel a fer les maletes per tornar demà a Barcelona.

DIMECRES dia 25. A les 12, la "guagua" ens ha portat a l'aeroport de Lanzarote. A les 13.45, sortida cap a Madrid-Barcelona. Arribada a la Ciutat Comtal i al carrer Campoamor, a les 21.05.

Fins demà, Lluís, que vindrem tots a acomiadar-te a les 10.30 a l'església parroquial de Sant Joan d'Horta.

Una forta abraçada a tota l'expedició del vostre

Lluís Cuevas i Garcia

EXCURSIÓ DE FI DE CURS DE MANUALITATS 2004-2005

SOM al mes de juny i això, per als Lluïsos, vol dir que s'acaba el curs de Manualitats.

Hem fet l'excursió en homenatge a les esforçades professores que prou s'ho mereixen. Com que les alumnes estem cansades del treball de tot el curs, hem acceptat la proposta d'esbarjo i tots plegats hem anat cap a **Palamós**.

La primera visita ha estat al museu de la pesca que és molt interessant amb tants d'estrís que es necessiten per a pescar. Els aficionats pescadors de la nostra colla han disfrutat de valent! Està tot tan ben presentat i detallat que agrada a tothom. Una passejada per Palamós. Avui celebren la festa dels botiguers. Els carrers centrals estan plens de paradetes i de gent.

Tot passejant, en Josep i una de nosaltres hem fet cap a una plaça on hi havia una escultura de bronze d'un home. Una placa deia:

JOAN ABRÁS

Escultor i pintor, fill de Palamós
(1921-1998)

Mentre l'observàvem ha arribat una dona i li ha fet un petó. Ens mira i comença a explicar-nos que aquell era el seu marit, un artista que havia fet moltes exposicions de la seva obra. Ara, ella ve cada dia aquí, a visitar-lo.

No he pogut estar-me de fer-li, jo també, un petó. L'esposa ha somrigut, agraïda i feliç, i nosaltres ens sentim contents d'haver-ne fet la coneixença.

Tota la colla ens dirigim a Platja d'Aro a dinar i, després, a la tarda, fem una passejada pel Camí de Ronda. Quina preciositat! El mar, les roques, les gavines, l'airet agradable! A la platja hi havia renglera de casetes de bany que ens feien pensar en els anys vint del segle passat. Qui pogués tornar al passat i veure aquestes platges amb les cases dels pescadors, les barques a la sorra, les xarxes esteses assecant-se al sol! Potser la vida era més dura, però aquella bellesa natural avui ja no hi és!

Com que no podem viure de somnis, retornem al present i fem via cap a l'autocar que ens tornarà a Horta. A les 8 del vespre ja som a casa!

Molt bonica l'excursió i molt bona la companyia.

**Grup d'alumnes
de català:
Montserrat, Pilar,
Magdalena,
Júlia, Esther i Carme**

P.S. No hem vist
el canó de Palamós.

VIDA DE LES SECCIONS

ESBART FOLKLÒRIC

BALLADA DE FI D'ANY

Per a tots els que no coneuguin el món dels esbarts folklòrics pot ser interessant saber com funcionen a l'hora d'assajar i a l'hora d'actuar.

A diferència d'altres activitats, inclosos els esports de competició, el format de treball ha d'aconseguir la igualtat i qualitat en les coreografies i/o els punts per part dels dansaires. Evidentment, això s'aconsegueix amb disciplina i molts assajos.

El resultat permetrà que es facin actuacions de vegades a casa, al barri, però també en centres de discapacitats i llars d'ancians, tot això sense res a canvi... M'equivoco! A canvi de veure la satisfacció d'aquelles persones que agraeixen que ens recordem d'elles de tant en tant. Aquest darrer matís és important: és un dels motius que ens empeny a continuar la nostra activitat. Després hi ha les actuacions de compromís, que es fan en un marc de més responsabilitat, davant d'altres esbarts o en un festival nacional o internacional.

Per exemple, al World Trade Center, el nostre Cos de Dansa presentà un espectacle davant d'un Congrés de Metges d'Europa, i el públic es quedà satisfactoriament sorprès de la categoria i vistositat del nostre grup.

El Cos de Dansa i el Grup de Pares van actuar conjuntament a Perafita, amb motiu de la festa major. Després d'actuar, anàrem a dinar; a gaudir de la gastronomia de la contrada. Un 10 a la Mercè per l'elecció del lloc!

El nostre Grup Infantil no para. Les seves actuacions en la Roda d'Esbarts han permès conèixer les danses i la categoria d'altres grups i establir-hi relacions personals francament positives. Reconeguem, ara i aquí, la bona tasca feta per Anna Basté i Àngel

Lorenzo. Les actuacions han estat a Igualada, a l'Aleixar, a la Munia, al Poble Espanyol...

Continuant la política de col·laborar amb altres entitats del barri, vam fer un "bolo" al Foment Mataroní, amb la representació de la sarsuela *Cançó d'amor i de guerra*, junt amb el quadre teatral del Foment Hortenc i la Coral d'Horta. Felicitem els "productors" del dit espectacle, especialment Armand Calafell per la seva excel·lent direcció.

Ja com a cloenda de l'exercici, l'habitual representació a casa nostra, als Lluïsos, on, a tall d'examen, cada grup mostra tot el que ha après durant l'any. En aquest tipus d'espectacle ens agrada presentar alguna novetat fent conèixer les bones relacions externes que es creen, fruit d'intercanvis amb altres grups que ballen un altre folklore, però en un idioma únic mundial com és la dansa.

Aquest cop hem comptat amb el Grupo de Danzas Lo Cierzo del Centro Aragonés, dirigit per un actic amic: Jordi Sánchez, un català entusiasta que practica altres folklores. Li desitgem grans èxits. La presentació fou impecable de la mà del nostre Daniel Comas.

La Caseta de l'Alba

Cortines - Edredons - Roba per a la llar

Baixada de la Plana, 17 - Tel. 93 429 42 91
08032 BARCELONA

Encara que el cap se't cremi, no deixis que el fum et surti per la boca.

Proverbi tibetà

La ignorància és la nit de la ment.

Saviesa popular

Una notícia negativa: la Paula, a causa d'una lesió, es retira provisionalment de les taules. Ens va obsequiar com a regal de comiat amb un "ball de picarols" d'aquells que et posen la pell de gallina. Desitgem tornar-la a veure ballar aquesta dansa, senyal que ja estarà recuperada.

La nostra actuació més immediata serà la de la Festa Major d'Horta, a la plaça Eivissa, en col·laboració amb el Grup Sardanista d'Horta, representant el "ball cerdà", dansa pura del nostre folklore.

Si el més important de l'Esbart ha de ser ballar i conèixer el nostre Folklore, no hem d'oblidar mai el seu fil conductor: les persones i la seva amistat, que ha de ser el nostre principal actiu, el qual ha d'anar per damunt de tot.

Finalment, agraim a tothom, a dansaires, mestres, responsables del vestuari, pares i amics en general, la col·laboració desinteressada que tenen amb l'Esbart Folklòric d'Horta.

Francesc Penalba

ESCACS

FUTURES ACTIVITATS

Activitats a realitzar amb els socis d'altres seccions i dels Lluïsos "No Federats".

- Torneig de Nadal per a afeccionats no federats. Hi haurà un premi especial per a la secció dels Lluïsos que obtingui millors resultats.
- Curs d'iniciació ofert a les membres de la Secció de Manualitats. Emmarcat en la Campanya de cursos a Grups de Dones d'arreu de Catalunya que Peona i Peó realitzarà amb l'Institut de la Dona.

Lloc: Sala Fòrum o Polivalent.

Durada: 12 hores durant 1 trimestre.

- Curs d'iniciació als escacs per a membres de la V.A.I. i altres socis o fills de socis dels Lluïsos que tinguin menys de 14 anys.

1 grup de 6 a 10 anys i un altre de 10 a 14 anys.

Lloc: Sala Fòrum o Polivalent.

Durada: 1 trimestre.

- Festa Major d'Horta 2005. Acte en col·laboració amb la Comissió de Festes de la Coordinadora d'Entitats (simultànies i Escacs Gegants a la Plaça Eivissa). Dia 11, a les 18 h.
- Festa al carrer. Simultànies al c/ Feliu i Codina. 17 de setembre. De 17.00 a 20.00 h. En col·laboració amb Agrupació Barcelonista d'Horta.

Pep Melendres

TENNIS TAULA

BONES NOTÍCIES!

Després de guanyar dos dels tres partits jugats en el desplaçament a les illes Balears, l'equip de segona Nacional ha aconseguit mantenir la categoria, i un any més seguirem en aquesta competició Nacional.

També cal comentar que es van celebrar els XIV Campionats d'Espanya de veterans a Punta Umbría (Huelva), amb un notable èxit.

L'equip de veterans de tennis taula dels Lluïsos, en la modalitat de 50 anys, s'ha proclamat sots-campió d'Espanya a Punta Umbría (Huelva). En el programa resum dels campionats hi figura:

2º. C.P. Horta T.T. (CAT).

A nivell individual representant als Lluïsos, el resultat va ser el següent:

Joan Pareja i Alex Lara s'han proclamat sots-campions d'Espanya de dobles.

Joan Pareja s'ha proclamat campió d'Espanya individual i Alex Lara sots-campió d'Espanya

Finalment us comuniquen que el nostre jugador Jaume Miro i Castells ha sigut novament pare, amb la col·laboració de la seva muller, la Montse Llorente. El nen es diu Marc, i serà el tercer fill, després de la Marta i el Roger.

Felicitats.

Josep Magrans

Vocal de Tennis Taula

**Tintoreria Industrial
PENALBA**

Neteja professional de:

- Catifes de tota mena
- Cortines-sofàs i tapisseria
- Edredons nòrdics-mantes
- Ant-napa i altres pells
- Arranjament de peces de vestir

Carrer Horta, 69
08030 Barcelona

Tel. 93 429 06 65
Fax 93 429 47 44

FOTOGRAFIA

CONCURS NACIONAL DE DIAPOSITIVES

A la ciutat de Barcelona i en el domicili social del Grup Fotogràfic d'Horta, secció d'aquest Centre Parroquial d'Horta, Els Lluïsos, reunits els senyors:

Lluís Datsira Antonell, de l'Associació Fotogràfica La Garriga;

Albert Mayol Faura, de l'Associació Fotogràfica La Garriga, i

Cristóbal Trujillo Sánchez, de l'Agrupació Fotogràfica de Viladecans,

constituïts en Jurat Qualificador del

XXXIII Concurs Nacional de Diapositives, organitzat pel Grup fotogràfic d'Horta, i patrocinat per la Federació Catalana de fotografia amb el núm. 2005/27, emeten el següent veredict:

Obres presentades i acceptades: 130, de 44 autors.

PREMI D'HONOR.— Lema: OC. Col·lecció de Jordi Borrell Casellas, de Barcelona, soci FCF 124.

PRIMER PREMI.— Títol: *Reflejos 2*, de José Antonio Andrés Ferriz, de Barcelona.

SEGON PREMI.— Títol: *Nubes 3*, de Rubén Vázquez Trujillo, de La Línea. AFIAP.

TERCER PREMI.— Títol: *N. 3*, de Joan Buxó i Briquets, de Cerdanyola del Vallès. Soci FCF 257. AFIAP.

Classificació social:

PRIMER PREMI.— Títol: *Gent 2*, d'Ernest Sitjà i Franquesa. Soci FCF 457.

SEGON PREMI.— Títol: *En Línea*, de Llorenç Tabernero Gràcia. Soci FCF 1362.

Grup Fotogràfic d'Horta

Llorenç Tabernero recull el seu premi

MANUALITATS

EXPOSICIÓ ANUAL 2005

Un altre any, la secció de Manualitats exposa els seus treballs durant les festes de Sant Lluís i, com sempre, l'acollida per part dels visitants, és l'acollida per part dels visitants és extraordinària. Tota la setmana ha estat un seguit de gent que ha admirat i lloat aquest bé

de Déu d'obres artesanes tan ben realitzades.

Aquest octubre farà 20 anys que ens vam embrancar en aquesta empresa que ha donat esplendor i renom a la nostra Casa.

Felicitats a professores i alumnes.

Dora Serra

DIADA DE LA GASTRONOMIA

Vint primers plats, vuit de segons i vuit postres. Per a llepar-se'n els dits!

Una llarga llista de cuineres i cuiners, davant dels quals ens traïem el barret.

Ha estat, una vegada més, una festa simpàtica que fa de bon pair.

Haurem d'anomenar el mes de maig: MES DE LA BONA TAULA.

Bon profit.

Dora Serra

IV TALLER DE CUINA INFANTIL

Dissabte 07/05/2005

De nou les/els nostres petit(e)s cuiner(e)s s'han posat els davantals disposats a endinsar-se en el divertit món de la cuina.

Sense adonar-se'n, aprenen a fer servir estris de cuina; terminologia específica com per exemple "emulsionar" que és molt important a l'hora de fer la Mousse de Tonyina; a perdre les manies de tastar nous sabors com les Magdalenes de xocolata, de fruits secs o de canyella; i també, evidentment, a fer servir la imaginació com han pogut comprovar amb els Brioxos/Illit que són un berenar "diferent".

Bon profit!

Participants: Aïna i Laia Purroy, Roger i Laia Barberà, Joana i Pau Magrans, Ester Canales, Marta i Clara Solé, Alba i Joan Pastó, Marta i Cristina Tiñena, Sílvia Prost, Judith Nerin, Sónia Basco.

Toni Rimblas

EXCURSIÓ A GUALBA

Dissabte i diumenge, pares, mares, nens i nenes fins a 37, vam fer la sortida de fi de curs de la VAI, a la casa de Colònies el Pinatar, de Gualba.

Excursions, jocs de pista, piscina, dormir en lliteres, repartits en tres habitacions. Feia molta calor i els mosquits ens van picar.

L'excursió al parc del RACC de Gualba va agradar a grans i petits. Vam seguir el curs del riu, la riera de Gualba. Ens vam banyar al gorg petit. Un cap de setmana molt agradable.

Convidem els pares joves que s'animin a compartir les excursions de la VAI.

Fins a setembre, que ens trobarem els dies de Festa Major.

Núria Font

TEATRE

BLANCANEUS I ELS SET NANS

El dissabte 18 de juny hi va haver dos espectacles: un —aquí cal deixar molt clar que aquesta és només l'opinió particular de qui subscriu aquestes línies—, tenia lloc a la capital del regne i era una carca apologia de la intransigència protagonitzada pels sectors més reaccionaris de la societat. L'altre, lluminós, original, modern, tenia lloc als Lluïsos d'Horta i es deia *Blancaneus i els 7 nans*.

Per sort, aquest segon espectacle, i no el primer, es va repetir el dia següent. Aquell dia, a més, per mitjà d'una projecció en vídeo i la lectura d'un text, es va rendir un sentit homenatge al recentment desaparegut Lluís Homar. Tal com va llegir la Teresa, en Lluís era l'avi del grup, sempre amb bon humor i amb la voluntat d'implicar-se amb el més joves.

Els espectadors no ho sabien, però els actors i les actrius van haver de sortir a escena sota la sotragada emocional d'haver viscut una estona abans, en privat, l'esmentat homenatge. Diuen que l'art és la sublimació de la pena, i així es va comprovar quan, en el millor tribut que li podien oferir al seu amic, les llàgrimes van donar lloc a una interpretació memorable.

En tot cas, el que es va veure els dos dies va ser una obra molt divertida i per a totes les edats, ja que, mantenint l'estructura bàsica de la pel·lícula de Disney —que atrau al públic més menut— contenia també elements més paròdics i subversius de cara al públic adult.

Cal destacar especialment la vistositat del

vestuari, que omplia l'escenari de vives taques de color en moviment (i recordar un cop més la feinada que comporta la seva fabricació) i la cura amb els mínims detalls d'atrezzo i ambientació, que ens traslladaven al món màgic dels contes de fades. Les imaginatives coreografies amb miralls, animalets, animalons, arbres, flors o nans, van fer les delícies del públic, que no va dubtar a deixar-se endur per l'alegria que traspuava la música.

En fi, com que seria imperdonable deixar algú per anomenar, el millor és donar les gràcies a tots els qui han posat la màxima il·lusió i esforç perquè això sigui possible i agrair a tothom la seva participació.

Acabarem recordant que l'any que ve farà ja deu anys que aquest grup de socis i sòcies, que cada cop creix més, va iniciar amb *El Mikado* la sana tradició d'oferir una obra per Sant Lluís. Desitgem, doncs, que l'efemèride sigui la coartada perfecta perquè en tornin a fer una de ben grossa.

Quim Casals Campmany

IANDA MI MADRE! I EL DÉU DELS ANIMALS

Els dies 21 i 22 de maig d'aquest 2005, el Grup Juvenil de Teatre dels Lluïsos va representar la divertida comèdia de José Luis Alonso Millán *iAnda, mi madre!* Una obra plena de situacions i embolics, en què s'expliquen dos casos familiars diferents que tenen per protagonista una mare d'aquelles que es fiquen en tot i enreden la troca, posant nerviosos tant la filla com el gendre. L'obra fou ben interpretada pels actors del Grup Juvenil, dirigits per Mireia Parés, Paula Casanovas i Meritxell Bofill, tres noies amb empena i bones ganes de portar endavant la tasca de direcció. En resum, una obra entretinguda i ben treballada.

El Grup Infantil de Teatre va representar els dies 28 i 29 també de maig de 2005 l'obra *El déu dels animals*, una adaptació del llibre *L'inventor dels animals* feta per Rocío Lemasourier. És un conte que explica les peripècies d'un personatge anomenat Déu Urú qui, amb el seu ajudant Moobó, mira d'estudiar el comportament dels animals i a vegades no li surt tan bé com espera. L'obra compta amb unes divertides coreografies ben coordinades per Sílvia Argudo i Montse Coma. La direcció fou a càrrec de Juli R. Martínez, component del Grup L'Auca.

Els intèrprets de l'obra van ser els components més joves del nostre teatre, un grup que oscil·la entre els 9 i els 12 anys. Va ser el seu debut dalt de l'escenari en una obra tota per a ells, sense intervenció de veterans. Van saber vèncer la nerviositat que comporta aquesta empresa i els vam aplaudir llargament perquè se'n van fer mereixedors. Esperem tornar-los a veure actuar. Que no es trenqui la cadena d'actors i actrius del nostre Centre!

Dora Serra / Ricard Terradas

AQUEST MÓN TAN NOSTRE

Llegit als diaris aquest segon trimestre del 2005:

MARÇ DE 2005 (DES DEL 16/3)

La botiga de bricolatge Servei Estació ja té a la venda la noya rentadora igualitària. És un invent revolucionari que està programat perquè l'home hagi de posar obligatòriament una de cada dues rentadores. Només cal introduir les empremtes digitals dels dos membres de la parella i, un cop introduïdes, el programa només permet engegar l'electrodomèstic en identificar l'empremta d'aquell que no hagi posat l'última rentadora.

La Xina ja compra el 80 per cent de la maquinària tèxtil de tot el món.

El circ Roncalli fitxa els pallassos Monti & Cia. de Joan Montanyès 'Monti'. Un circ que es diu Roncalli precisament en honor d'Angelo Giuseppe Roncalli, el papa Joan XXIII, aquell que un dia va dir: "El circ és l'únic indret on persones de diferents races, nacions i creences treballen juntes per fer feliç la gent, tota mena de gent".

ABRIL DE 2005

Mor Joan Pau II.

Al món hi ha 54 milions de nenes sense escolaritzar, segons un estudi d'UNICEF.

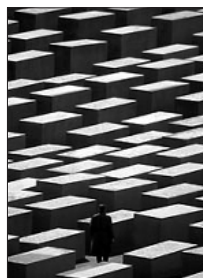
'Habemus papam'. L'alemany Joseph Ratzinger, elegit successor de Joan Pau II a la quarta votació del conclave.

El mausoleu on reposa la mòmia de Vladímir Íltx Lenin, fundador del desaparegut Estat soviètic, va reobrir les portes al públic després que el cos embalsamat de Lenin se sotmetés a treballs de conservació. Els especialistes van assegurar que el cos embalsamat del líder comunista està en un estat perfecte "i pot seguir exposat al mausoleu cent anys més".

El mercat de Santa Caterina es reobre després de 6 anys d'obres.

MAIG DE 2005

Un Picasso robat pels nazis surt a subhasta a Nova York. El retrat el va comprar el col·leccionista francès Alphonse Kann el 1923 a París. Els nazis l'hi van robar el 1940, durant l'ocupació de la capital francesa. El 2003 la família Kann va recuperar el quadre, i el va vendre al col·leccionista privat que ara se'n desfà.

Intens homenatge de la gent de la cultura al poeta Josep Palau i Fabre.

El Barça d'handbol conquereix la seva setena Copa d'Europa.

El 76% de la inversió en transport públic es concentra on ja n'hi ha.

Els nous trens de la línia 5 del metro reduiran les vibracions als habitatges.

Inaugurat a Berlín el principal monument de record dels crims nazis.

Roben la talla de la Mare de Déu de Meritxell, patrona d'Andorra. La imatge no té un gran valor, ja que és una còpia de la que es va cremar el 1972.

Apoteosi barcelonista, i retorn a la glòria. Després de cinc temporades de sequera, el Barça guanya la Lliga. Més de 900.000 aficionats surten al carrer per celebrar la victòria.

Catalunya recull en dos dies més aigua que en nou mesos.

El mercat de Santa Caterina refà la coberta per evitar les goteres.

Un mètode acústic detecta les síndries defectuoses. Un grup d'investigadors estan perfeccionant tècniques per determinar la qualitat interna de les fruites estudiant les vibracions sonores que emeten en colpejar-les. La primera aplicació serà un dispositiu acústic portàtil per comprovar si les síndries tenen forats interns abans d'obrir-les. Així, el mètode tradicional de donar cops a aquestes fruites i escoltar com sonen ja té una base científica sòlida.

La línia 11 del metro funcionarà sense conductors l'any que ve.

Revés a la Constitució europea. França i Holanda rebutgen el tractat i agreugen la crisi de la UE.

JUNY DE 2005 (FINS AL 15/06)

El nombre d'empreses catalanes a la Xina es duplica en només 4 anys.

La violència de fills contra pares comença a arribar als jutjats. El nombre de denúncies contra menors per haver agredit els seus progenitors va arribar a 178 durant l'any passat.

Feliu Formosa rep el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. "Sóc pessimista: si la cultura va lligada a la

vida política, ho tenim malament.

El túnel de dos pisos de la línia 9 del metro comença a tenir la forma definitiva després que s'hagi col·locat la llosa de formigó que el parteix per la meitat, en un tram entre les estacions de Gorg i la Salut. El disseny en forma de tub dividit en dues galeries semicirculars, cadascuna per a un sentit de la circulació dels trens, és únic al món i s'assaja per primer cop a Barcelona.

Pedrosa no dona opcions en 250 i suma la tercera victòria consecutiva. en el Circuit de Catalunya que acull un nou rècord d'assistència en motos, amb un total de 106.000 espectadors.

Mor Jesús Moncada, creador del mite de Mequinensa, i autor de "Camí de sirga", "La lluna, la pruna", "Històries de la mà esquerra", "El cafè de la Granota", "La galeria de les estàtues", "Estremida memòria", "Calaveres atònites", "Cabòries estivals" i traductor de "El comte de Montecristo" i "La volta al món en vuitanta dies".

Josep Magrans i Breu
jmagrans@uoc.edu

RACÓ DELS LLUÏSOS

La foto del BUTLLETÍ núm. 83, d'abril de 2005, és el passadís que dona entrada a l'escenari del teatre, just al costat de la porta núm. 9.

La guanyadora ha estat **Marta Solé i Font**. Per a ella el rodet fotogràfic de premi.

Ara, endevineu el nou racó. És aquest →

can paulet

fruites i queviures

C./ Tajo, 55
08032 BARCELONA

servei a domicili
Telèfon: 93 429 10 50
e-mail: canpaulet@mailpersonal.com

Tingues sempre present que la pell s'arruga, el cabell es torna blanc, els dies esdevenen anys... però el més important no canvia: la teva força i les teves conviccions no tenen edat.

Mare Teresa de Calcuta

VIATGE A CANARIES EL PLATANER